

TRIBUNA

Negociació o claudicació en el procés de creació de l'AVL

JOSÉ VICENTE
GÓMEZ BAYARRI
Acadèmic de la
Real Academia de
Cultura Valenciana

Estem en campanya electoral. Els líders polítics anuncien promeses que saben que no van a complir. Alguns partits s'arroguen el valencianisme, parlen d'amor a la terra, del perill del tripartit catalaniste, arboren la senyera, parlen del valencià, no de llengua valenciana, quan en tota la legislatura s'han oblidat dels sentiments d'una part dels seus votants. No parlem dels que, sense demagogia, defenen una contracultura valenciana.

Un proverbi xinenc conclou que "és difícil enganyar a molta gent durant molt de temps". Per això, és bo tindre memòria històrica.

El 13 de juny del 2001 la premsa valenciana arrebegava la notícia de que "Zaplana pacta hui l'Acadèmia de la Llengua o anunciarà demà que canvia la Llei". El desbloqueig institucional era una realitat. Els diaris proporcionaven un llistat d'alguns noms dels components de l'AVL, mentre que el president Zaplana i el líder socialiste Joan I. Pía intentaven tancar la llista definitiva.

El clima de la negociació era bo, per que el Partit Popular estava disposat a cedir a les propostes dels socialistes.

El 15 de juny del 2001 la premsa d'àmbit exclusivament valencià donava la notícia en tèmens semblants: Zaplana i Pla sagellen l'acort que ha de tancar el conflicte llingüístic i conseguixen un pacte històric.

El mateix dia, uns altres diaris com 'El País' donava la notícia en els següents tèmens: "Populars i socialistes tanquen

El 15 de juny del 2001, El Periódico de Barcelona: "L'Acadèmia del valencià tindrà perfil catalaniste"

la constitució de l'AVL i firmen el Pacte pel valencià", i El Periódico de Barcelona ressaltava en titulars: "L'Acadèmia del valencià tindrà perfil catalaniste". La sensació que es percebia quan ja s'aguaitaven els noms és que el cap del Consell no havia sabut negociar i havia accedit a concedir, pràcticament, totes i cada una de les reivindicacions del partit socialiste. Joan I. Pla havia guanyat la partida. El món valencianiste no s'ex-

plicava com el PP, en majoria absoluta en les Corts Valencianes, havia abdicat de les seues promeses electorals i incomplint els compromisos adquirits en el món de la cultura valencianista, concretament en la Real Academia de Cultura Valenciana.

Alcançat el pacte, per a rentabilisar la seua aposta política, comparegueren junts davant dels mijos de comunicació el president de la Generalitat, E. Zaplana, i el líder socialiste, Joan I. Pía. Els dos no ocultaren la seua satisfacció al sagellar el pacte, afirmant que "ha guanyat la societat valenciana" i que "el temps dirà que hem donat una lliçó". Els dos dirigents polítics qualificaren l'acort de "històric".

El document de set folis fon firmat pels portaveus del PP i PSPV en les Corts, Alejandro Font de Mora i Joaquim Puig, en el Palau de la Generalitat. A les seues esquenes somreïen en satisfacció, Zaplana i Pía. En la compareixença institucional posterior declararen: "Lo més important es que s'ha conseguit l'acort". El president confessà sentir-se "molt feliç", i Pía manifestà que "un país en futur ha de preservar les senyes d'identitat".

Paradògicament, si anàlsem la designació dels acadèmics,

observem que el PP, en majoria parlamentaria absoluta en les Corts Valencianes, havia acceptat nominar, dins de la seua quota, a només sis components i negociar cinc en els socialistes. El PSPV havia conseguit designar com a membres d'este ent normalitzador de la llengua als deu proposts. Pactava uns altres cinc en el PP, i influïa en el nomenament dels sis acadèmics que pertocaven designar al partit d'Eduardo Zaplana. Fet difícil de comprendre en una negociació, i que una part de la societat valenciana qualificava d'inconcebible i incomprendible, llevat que hagen primat uns altres interessos ocults en la negociació, com s'ha interpretat i mantingut.

En esta legislatura s'ha procedit a fer la reforma de l'Estatut d'Autonomia. A les Reals Acadèmies de la Comunitat Valenciana les haguera agradat estar contemplades, en igualtat de condicions que l'AVL, pels seus mèrits i trajectòries científiques centenàries en favor dels diversos camps i aspectes de la cultura valenciana. L'actitud dels partits majoritaris no ho consideren procedent. Ens pregunten! ¿quines son les raons d'esta discriminació?